

Дело C-723/22

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

24 ноември 2022 г.

Запитваща юрисдикция:

Oberlandesgericht München (Германия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

24 ноември 2022 г.

Жалбоподател във въззивното производство:

Citadines Betriebs GmbH

Ответник във въззивното производство:

MPLC Deutschland GmbH

OBERLANDESGERICHT MÜNCHEN

[...]

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

в производството между

MPLC Deutschland GmbH, [...], Вахенхайм

– ищец и ответник във въззивното производство –

[...]

и

Citadines Betriebs GmbH, [...], Ешборн

– ответник в първоинстанционното и жалбоподател във въззивното производство –

[...]

относно нарушаване на авторско право (при препредаването на) „Вики и силните мъже, сезон 1, епизод 3 (Богът на гръмотевиците)“

29. Zivilsenat des Oberlandesgerichts München (29-ти граждански състав на Висшия областен съд, Мюнхен), след изслушване на страните на 24 ноември 2022 г., на същата дата

определи:

- I. Спира [...] производството.
- II. На основание член 267ДФЕС прави искане пред Съда на Европейския съюз за тълкуване на
 - член 3, параграф 1 от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, 2001 г., стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230, наричана по-нататък „Директива 2001/29“)

и отправя следния преюдициален въпрос:

- Трябва ли член 3, параграф 1 от Директива 2001/29 да се тълкува в смисъл, че не допуска национално законодателство или обичай, който счита за публично разгласяване предоставянето на физически съоръжения, които имат за цел да позволят или реализират разгласяването, каквито са телевизорите в стаите за гости или във фитнес залата на хотела, като при това излъчващият сигнал се препредава на физическите съоръжения чрез кабелна инсталация за разпространение, собственост на хотела, и препредаването чрез кабел се извършва въз основа на правомерно получен от хотела лиценз?

Мотиви:

Страните спорят пред запитващата юрисдикция дали ответникът като управител на хотел е нарушил правото на публично разгласяване на епизод от телевизионния сериал „Вики и силните мъже“, върху който ищецът твърди, че има права, и който вследствие на излъчването му по обществената телевизия е можел да се гледа и на телевизорите в хотелската

стая и във фитнес залата, на които ответникът препредава правомерно излъчващия сигнал по собствена кабелна инсталация след получен лиценз.

1. Правна уредба

а. Право на ЕС

Част от съображенията на Директива 2001/29 гласят:

(23) Настоящата директива следва да хармонизира в по-голяма степен правото на автора на съобщаване на публиката. Настоящото право следва да се разбира в широк смисъл, като обхваща всяко съобщаване на публиката, която не присъства на мястото, откъдето произхожда разгласяването. Това право следва да обхваща всяко такова предаване или препредаване на произведение на публиката по жичен или безжичен път, включително аудио-визуално излъчване. Това право не обхваща други действия.

(27) Самото предоставяне на физически съоръжения, които имат за цел да позволят или реализират разгласяването, не представлява само по себе си разгласяване по смисъла на настоящата директива.

(32) Настоящата директива съдържа изчерпателен списък на изключенията и ограниченията по отношение на правото на възпроизвеждане и правото на публично съобщаване. Някои изключения или ограничения се прилагат само за правото на възпроизвеждане, ако е уместно. Този списък отчита надлежно различните правни традиции на държавите членки, като в същото време цели гарантирането на функциониращ вътрешен пазар. Държавите членки следва да постигнат съгласувано прилагане на тези изключения и ограничения, които ще бъдат оценени при бъдещото преразглеждане на разпоредбите относно прилагането.

Директива 2001/29 предвижда още:

Член 1

Обхват

(1) Настоящата директива се отнася до правната закрила на авторското право и на средните му права в рамките на вътрешния пазар, като се поставя особено ударение върху информационното общество.

Член 3

Право на публично разгласяване на произведения и право на предоставяне на публично разположение на други закриляни обекти

(1) Държавите членки предоставят на авторите изключително право да разрешават или забраняват публичното разгласяване на техни произведения по жичен или безжичен път, включително предоставяне на публично разположение на техни произведения по такъв начин, че всеки може да има достъп до тях от място и във време, самостоятелно избрани от него.

б. Национално право

Член 15 от немския Urheberrechtsgesetz (Закон за авторското право, наричан по-нататък „UrhG“) гласи следното:

(2) Авторът притежава и изключителното право да разгласява произведението си в невеществена форма (право на публично разгласяване). Правото на публично разгласяване включва по-специално

1. право на представяне, на изпълнение и на показване (член 19),
2. право на предоставяне на разположение на публиката (член 19a),
3. право на излъчване (член 20),
4. право на разгласяване посредством визуални или звукови носители (член 21),
5. право на разгласяване от радио и телевизионни предавания и предоставянето им на разположение на публиката (член 22).

Член 20 от UrhG гласи:

Правото на излъчване е правото да се предостави на публиката достъп до произведението чрез радио и телевизионно предаване, излъчване чрез сателит, по кабел или чрез други подобни технически средства.

Член 20b от UrhG предвижда:

(1) Правото произведение, излъчено в рамките на една и съща по време, непроменена и напълно препредадена програма, да бъде препредадено (препредаване), се предявява само чрез организациите за колективно управление. Това не важи за

1. права над произведение, което се излъчва само в интернет,

2. права, които излъчващата медия предявява във връзка с предаванията си.

Член 22 от UrhG урежда:

Правото на разгласяване от радио и телевизионни предавания и от обществено достъпни източници е правото радио и телевизионните предавания и основаните на обществено достъпни източници разгласявания на произведение да бъдат публично видими чрез екран, говорител или други подобни технически съоръжения. Член 19, параграф 3 се прилага по аналогия.

2. Обстоятелства по главното производство

а. Ищецът, независима според немското законодателство организация за колективно управление, образувана с цел реализиране на печалба, предявява иск за преустановяване на нарушение срещу ответника, дружеството, което стопанисва хотела, тъй като последното е препредавало публично епизод от телевизионния сериал „Вики и силните мъже“ чрез инсталирани от ответника телевизори в стаите за гости и във фитнес залата на хотела му в Мюнхен, доколкото сигналът до телевизорите е подаван посредством коаксиален кабел или кабел за пренос на данни.

В иска се посочва, че на 17 ноември 2019 г., 6,20 ч., господин X и още три други лица, гости на хотела, са гледали излъчвания по обществената телевизия епизод в стаите си на телевизори, предоставени на разположение от хотела. Господин X е гледал епизода и във фитнес залата на хотела.

Приемниците не са били включени от ответника, телевизионният сигнал се е пренасял до телевизорите винаги едновременно и непроменено през кабелна инсталация, собственост на хотела. Ответникът е имал сключен лицензионен договор за препредаване чрез кабел с немските организации за колективно управление.

Ответникът се счита за правоимащ, тъй като гостите са имали достъп до излъчваните по обществената телевизия предавания в стаите и във фитнес залата въз основа на лицензионно кабелно препредаване.

Ищецът счита, че е налице нарушаване на авторското право от страна на ответника с оглед на това, че той предоставя на разположение монтираните в стаите и във фитнес залата телевизори, и защото чрез препредаването на излъчвания сигнал през собствена на хотела кабелна инсталация нарушава правото на публично разгласяване. Сключеният между ответника и организациите за колективно управление договор за кабелно препредаване в случая не е от значение.

б. Запитващата юрисдикция е склонна да счита, че според член 3, параграф 1 от Директива 2001/29, транспониран в националното законодателство с член 22 от UrhG и член 20b, параграф 1 от UrhG, във връзка с член 15, параграф 2, точки 3 и 5 от UrhG, при тълкуване в съответствие с Директивата и предвид съображение 27 не е налице публично разгласяване само при предоставяне на приемници (вж. решение от 2 април 2020 г., *Stirn u SAMI/Fleetmanager*, C-753/18, ECLI:EU:C:2020:268, т. 35, решение от 7 декември 2006 г., *SGAE*, C-306/05, ECLI:EU:C:2006:764, т. 46), което да нарушава авторското право чрез препредаване на сигнала към приемниците посредством собствена на хотела кабелна инсталация (решение от 7 декември 2006 г., *SGAE*, C-306/05, ECLI:EU:C:2006:764, т. 42, решение от 31 май 2016 г., *Reha Training*, C-117/15, ECLI:EU:C:2016:379, т. 47 и 54).

Терминът „публично разгласяване“ обединява два кумулативни елемента, а именно „акт на разгласяването“ на произведение и „публичност“ на разгласяването (решение от 16 март 2017 г., *AKM*, C-138/16, ECLI:EU:C:2017:218; решение от 7 август 2018 г., *Renckhoff*, C-161/17, ECLI:EU:C:2018:634; решение от 19 декември 2019 г., *Nederlands Uitgeversverbond*, C-263/18, ECLI:EU:C:2019:1111, т. 61). Ключова роля има ползвателят и съзнателния характер на действията му, когато той напълно съзнава последиците от поведението си, предоставя на клиентите си достъп до произведение, което е обект на закрила, и по-специално когато без тези негови действия клиентите не биха могли да приемат или биха приемали трудно излъчваното произведение (решение от 15 март 2012 г., *SCF*, C-135/10, ECLI:EU:C:2012:140, т. 82, решение от 15 март 2012 г., *Phonographic Performance Ireland*, C-162/10, ECLI:EU:C:2012:141, т. 31, решение от 14 юни 2017 г., *Stichting Brein*, C-610/15, ECLI:EU:C:2017:456, т. 26).

Предоставянето на приемници само по себе си се различава значително от акта на разгласяване, с който доставчиците целенасочено предават на клиентите си закриляни с права произведения, като допълнително и преднамерено разпространяват сигнал по радио и телевизионни приемници, инсталирани от тях в обектите им (решение от 2 април 2020 г., *Stirn u SAMI/Fleetmanager*, C-753/18, ECLI:EU:C:2020:268, т. 35, решение от 31 май 2016 г., *Reha Training*, C-117/15, ECLI:EU:C:2016:379, т. 47 и 54).

в. Запитващата юрисдикция счита, че във висящото дело терминът „акт на разгласяване“ се употребява съгласно гореспоменатите принципи, което обаче поставя под въпрос дали неправомерното деяние на ответника, осъществено чрез предоставянето на разположение на приемници се състои само в по-нататъшно препредаване на телевизионния сигнал по кабелната инсталация на хотела, върху който сигнал ответникът има права въз основа на безспорния лиценз, даден от организациите за колективно управление. Публичното разгласяване

според член 3, параграф 1 от Директива 2001/29 се разделя в националното законодателство на право по член 20b от UrhG („Препредаване“) и право по член 22 от UrhG („Разгласяване на радио и телевизионни предавания“), което води до съмнение дали резултатът от деянието на ползвателя, за което той е оправомощен от лиценз по член 20 от UrhG, а именно препредаването чрез кабел в рамките на хотела, е следствие от съзнанието му, че като цяло е оправомощен за „акт на разгласяването“, когато деянието му се състои само в несъставомерното в случая предоставяне на разположение на приемници.

Според член 3, параграф 1 от Директива 2001/29 актът на разгласяване принципно не зависи от законосъобразността или незаконосъобразността на източника [...]. Проблемно в настоящото дело изглежда е разделянето на двата елемента на публичното разгласяване по член 3, параграф 1 от Директива 2001/29 на фона на пълното хармонизиране на авторските права в Директивата, която установява и задължителна горна граница на равнището на защита (решение от 13 февруари 2014 г., C-466/12, ECLI:EU:C:2014:76, т. 37, 40 [...]).

Запитващата юрисдикция счита, че в случай е налице публичност на разгласяването, защото става въпрос за много лица, гости на хотел, които винаги са нова публика, тъй като обикновено се сменят бързо, както в стаите, така и във фитнес залата (вж. решение от 7 декември 2006 г., SGAE, C-306/05, ECLI:EU:C:2006:764, т. 38, 39, 42; решение от 15 март 2012 г., *Phonographic Performance Ireland*, C-162/10, ECLI:EU:C:2012:141, т. 41, 42, 51).

Чрез долупосочения преюдициален въпрос запитващата юрисдикция моли Съда да тълкува член 3, параграф 1 от Директива 2001/29 поради съмнение в значението на термина „акт на публично разгласяване“, когато ползвателят на закриляно произведение има лицензионно право на препредаване чрез кабел съгласно националното законодателство и действията му се изчерпват само в предоставяне на разположение на приемници:

Трябва ли член 3, параграф 1 от Директива 2001/29 да се тълкува в смисъл, че не допуска национално законодателство или обичай, който счита за публично разгласяване предоставянето на физически съоръжения, които имат за цел да позволят или реализират разгласяването, каквито са телевизорите в стаите за гости или във фитнес залата на хотела, като при това излъчващият сигнал се препредава на физическите съоръжения чрез кабелна инсталация за разпространение, собственост на хотела, и препредаването чрез кабел се извършва въз основа на правомерно получен от хотела лиценз?

[...]

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ